

Le Figaro: Vítězství ve světové válce proti koronaviru náleží pouze Asii!

- CZ24 News | 25. listopadu 2020

Omezením koronaviru na samém počátku pandemie si asijské země dokázaly zajistit nejen prestiž, ale také ekonomickou výhodu do budoucna.

Jak uvádí Sébastien Falletti, korespondent Le Figaro v Pekingu novinář, posunu středu světové ekonomiky do Asie došlo od začátku století, ale současná krize tyto transformace mnohonásobně urychlila - a zdá se, že konečně formalizovala nástup „asijského století“.

„Ve studiu je pod bledým světlem reflektorů seřazeno 496 prázdných židlí - symbolizují úmrtí na koronavirovou infekci od začátku pandemie Jižní Koreje,“ píše korespondent Le Figaro Sébastien Falletti. Jak poznamenává novinář, tato pochmurná scéna natočená v Soulu pro dokument o pandemii by se ve Francii nemohl vytvořit: aby si uctila památka obětí Covid-19 v této zemi, musela by si nejen pronajmout několik obrovských hangárů, kde by bylo 47 tisíc židlí, ale také každý den hledat další prostory, protože počet obětí neustále roste. Když porovnáme z tohoto pohledu dvě vyspělé země, které jsou členy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj a navíc jsou docela srovnatelné z hlediska počtu obyvatel (52 oproti 67 milionům lidí), *„nelze se nezamyslet“*, říká Falletti.

Podle autora „propast“ mezi Jižní Koreou a Francií v úmrtnosti na koronaviry jasně ukazuje rostoucí propast mezi asijsko-pacifickou oblastí a Západem z hygienického a epidemiologického hlediska, což se projevilo na jaře. Podle Fallettiho má současná situace vážné sociální, ekonomické a geopolitické pozadí. „Zatímco Paříž nebo Londýn opět trpí výlukami (lockdownem), v Pekingu, Tchaj-peji a Soulu, pod ochrannou společností, které se zabarikádovaly za uzavřenými hranicemi a okamžitě zavedly karanténu, se život vrací do normálu,“ píše novinář. **„Na Tchaj-wanu bylo pro 23 milionů obyvatel pouze sedm úmrtí na Covid-19 a 607 případů infekce a nyní sundávají masky. V autoritářské Číně bylo od léta**

zaznamenáno pouze několik nových případů, zatímco ve Francii se v průběhu listopadu každý den nalézá více než 50 000 případů.

Pandemie koronaviru zrychlila desetiletí trvajícím světový obrat na východ, poukazuje Falletti. „Je to, jako by nemoc, která se zrodila ve Wu-chanu a byla skryta čínským komunistickým režimem, zasáhla náhlým úderem staré a slabnoucí mocnosti, které příliš dlouho spaly na vavřínech,” píše. **„Takže díky této krizi se Asie začala upevňovat v pozici světového ekonomického centra, které - a my jsme na to téměř zapomněli - kdysi po mnoho staletí zaujímal.”**

Nové propuknutí nemoci v Evropě a ve Spojených státech ohlašuje **„velké zpoždění Západu“** - a země severovýchodní Asie, které po staletí „dobývají“ bývalé koloniální mocnosti, z toho budou mít prospěch, uvádí autor. Po finanční krizi v roce 2008, která odhalila křehkost „kapitalismu ve stylu Wall Street“, letošní pandemie rozpoutala „vládní krizi“ v populisticky oslabených liberálních demokraciích, uvádí Falletti. Je přesvědčen, že tento systém, který, zdá se, žil vítězstvím až do „konce historie“, který po skončení studené války oznámil americký politolog Francis Fukuyama, porazily „autoritářské režimy“, kterým se díky jejich „železné disciplíně“ podařilo zastavit šíření hrozného viru.

„Pandemie se stala obzvláště výběrovým testem pro politické systémy, společnosti a ekonomiky,” říká Falletti. „Přepisuje geopolitické mapy a zrychluje transformace, ke kterým dochází od začátku tohoto století. Pro mocného čínského prezidenta Si Ťin-pchinga se stala příležitostí posunout své pěšáky dopředu, což prokázalo „účinnost“ jejího autoritářského sociálního modelu a oživení čínského nacionalismu na pozadí „úpadku“ Západu. Když se v trumpovské Americe odehrává takové chaotické dějství, červená propaganda ani nemusí vymýšlet kousavá hesla, aby prokázala převahu „socialismu s čínskou tvář“, který se po určité dobu řídí „myšlenkami“ císaře Si, zakotvenými v ústavě země. Díky vlastenecké renesanci Číny, kterou kritika ze Západu jen podněcuje, se čínské komunistické straně podařilo vymazat vzpomínku na své vlastní chyby na začátku pandemie a zastínit úspěchy Tchaj-wanu nebo Jižní Koreje, které se jako demokracie přesto díky dobré vládě dokázaly vyhnout smrtícím lockdownům.”

Fiasko Evropy zasahuje především představitost lidí - a právě toto slouží jako „hlavní hybná síla historie“, varuje korespondent Le Figaro. Jak autor zdůrazňuje, asijské elity, které se dlouhodobě vzdělávaly na nejlepších západních univerzitách, sledují zhroucení starého světa s „úžasem“: „běloch“, který, jak napsal Rudyard Kipling, nese v 19. století „břemeno“ světa na svých bedrech, nyní ztratil nejen víru ve své vlastní sociální instituce, ale i chuť vychutnávat plody své vlastní civilizace.

Podle Fallettiho se pandemie již proměnila ve vážné důsledky - koneckonců, zatímco se západní trhy propadají hlouběji do vleklé recese, Čína se vrátila k růstu a „jako nikdy předtím“ hraje roli lokomotivy světové ekonomiky. Současná krize pravděpodobně zrychlí migraci investic, technologií a celých průmyslových odvětví na Dálný východ, tvrdí novinář. Ovlivňuje samozřejmě také ekonomiky asijských zemí, které jsou stále závislé na vývozu, a dokonce i čínská „světová továrna“ je ohrožena vyhlídkami na nižší globální poptávku a neúprosným zpomalením růstu, ale region se ze současného testu vynoří téměř jistě silnější než dříve - zejména ve srovnání se západními konkurenty, kteří dosud nevyřešili epidemiologické problémy, je si autor jistý.

V roce 2021 se svět může rozdělit na dvě části - asijsko-pacifickou oblast, která se postupně vrátí k normálnímu obchodu mezi „bezpečnými“ zeměmi, a zbytek světa, který bude podle Le Figaro i nadále paralyzován pandemií. V tomto scénáři se bude globalizace vyvíjet úplně jiným způsobem, protože kontinenty, které se v posledních desetiletích velmi přiblížily, budou od sebe izolované a Evropa bude „zaostávat“, varuje. **„Ukázalo se, že notoricky známé ‘asijské století’, které mělo údajně začít poté, co se v Hongkongu a Šanghaji prudce zvedly blištivé mrakodrapy, které označují triumf volného obchodu, stále ještě není novinářským klišé. Jeho dramatická a nečekaná ofenzíva ve Wu-chanu v roce 2020 nám přinesla svět rozdírání čínsko-americkými rozpory. A riziko odpoutání se od lokomotivy historie pro**

Evropu a USA nikdy nebylo tak velké jako dnes,“ uzavírá Falletti.

Zdroj: <https://www.prvnizpravy.cz>